

PROLETARIAATIN TEHTÄVISTÄ NYKYISESSÄ VALLANKUMOUKSESSA ¹

*Julkaistu huhtikuun
7 p:nä 1917 „Pravda”
lehden 26. numerossa
Allekirjoitus: N. L e n i n*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*

Saavuttuani Pietariin vasta huhtikuun 4 p:n vastaisena yönä saatoin huhtikuun 4 p:nä pidetyssä kokouksessa tehdä selostuksen vallankumouksellisen proletariaatin tehtävistä tietenkin vain omassa nimessäni ja varauksella, etten ollut riittävästi valmistautunut.

Ainoa, mitä olin voinut tehdä työni — ja *tunnollisten* vastaväittäjieni työn — helpottamiseksi, oli *kirjallisten* teesi-ien laatiminen. Luin ne ja jätin niiden tekstin tov. Tseretelille. Luin ne oikein hitaasti ja *kahteen kertaan*: ensin bolshevikkien kokouksessa ja sitten bolshevikkien ja menshevikkien kokouksessa.

Julkaisen nämä mitä lyhimmillä selittävillä huomautuksilla varustetut henkilökohtaiset teesini, jotka tulivat paljon tarkemmin kehitellyiksi selostuksessa.

TEESIT

1. Meidän suhtautumisessamme sotaan, joka Venäjän kohdalta pysyy välttämättä myös uuden hallituksen, Lvovin ja kumpp. hallituksen aikana imperialistisena ryöstösotana tämän hallituksen kapitalistisen luonteen vuoksi, ovat pienimmätkin myönnytykset „vallankumoukselliselle puolustuskannalle” sallimattomia.

Vallankumoukselliseen sotaan, joka todella tekee oikeutetuksi vallankumouksellisen puolustuskannan, tietoinen proletariaatti voi suostua vain sillä ehdolla, että: a) valta siirtyy proletariaatin ja sitä lähellä olevien talonpoikaiston köyhimpien kerrosten käsiin; b) kieltäydytään kaikista aluevaltauksista teoissa eikä sanoissa; c) tehdään todella täydellinen ero kaikista pääoman eduista.

Koska vallankumouksellisen puolustuskannan joukkoedustajien laajat kerrokset ovat epäilemättä rehellisiä ja tunnustavat sodan vain välttämättömyyden pakosta eivätkä valtauksien vuoksi ja koska porvaristo pettää niitä, pitää niille selittää erikoisen seikkaperäisesti, herkeämättömästi ja kärsivällisesti niiden virhe, selittää niille pääoman ja imperialistisen sodan välinen erottamaton yhteys, todistaa niille, että sodan lopettaminen todella demokraattiseen, ei-väkivaltaiseen rauhaan on *mahdotonta* ilman pääoman kukistamista.

Tämän näkökannan mitä laajimman propagoinnin järjestäminen toimivassa armeijassa.

Veljeily.

2. Nykyhetken omalaatuisuutena Venäjällä on *siirtymisen* vallankumouksen ensimmäisestä vaiheesta, joka antoi vallan porvaristolle proletariaatin riittämättömän tietoisuuden ja järjestyneisyyden vuoksi, sen *toiseen* vaiheeseen, jonka täytyy antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhimpien kerrosten käsiin.

Tätä siirtymistä luonnehtii toisaalta mitä laajin legaalisuus (Venäjä on *nykyään* vapain maa maailman kaikista sotaikäyvistä maista) ja toisaalta joukkoihin kohdistuvan väkivallan puuttuminen sekä lopuksi niiden herkkäuskoisen luottavainen suhtautuminen kapitalistien, noiden rauhan ja sosialismin pahimpien vihollisten, hallitukseen.

Tämä omalaatuisuus vaatii meiltä taitoa sopeutua niihin *erikoisiin* olosuhteisiin, joissa puolueytötä täytyy tehdä proletariaatin ennenkuulumattoman laajojen, poliittiseen elämään juuri heränneiden joukkojen keskuudessa.

3. Ei mitään kannatusta Väliaikaiselle hallitukselle, sen kaikkien lupauksen, varsinkin aluevaltauksista kieltäytymistä koskevien lupauksen, täydellisen valheellisuuden selittäminen. Sellaisen sallimattoman ja harhakäsityksiä kylvävän „vaatimuksen” asemesta, että *tämä* hallitus, kapitalistien hallitus, *lakkaisi* olemasta imperialistinen, tuon hallituksen paljastaminen.

4. Sen tosiasian tunnustaminen, että suurimmassa osassa työläisten edustajain Neuvostoja meidän puolueemme on vähemmistönä ja toistaiseksi heikkona vähemmistönä siihen *liittoutumaan* verrattuna, jonka muodostavat *kaikki* porvariston vaikutuksen alaisiksi antautuneet ja sen vaikutusta proletariaattiin levittävät pikkuporvarilliset opportu-

nistiset ainekset kansansosialisteista ja sosialistivallankumouksellisista aina Organisaatiokomiteaan (Tshheidze, Tsereteli y.m.), Stekloviin y.m. y.m. saakka.

On selitettävä joukoille, että työläisten edustajain Neuvostot ovat *ainoa mahdollinen* vallankumoushallituksen muoto ja että siksi meidän tehtävänämmä, niin kauan kuin *tämä* hallitus antautuu porvariston vaikutuksen alaiseksi, voi olla vain niiden taktiikan virheellisyyksien kärsivällinen, järjestelmällinen ja herkeämätön *selittäminen* ottaen siinä erikoisesti huomioon joukkojen käytännölliset tarpeet.

Niin kauan kuin olemme vähimmäistönä me arvostelemme ja selitämme virheitä julistaen samalla välttämättömäksi koko valtiovallan siirtymisen työläisten edustajain Neuvostoille, että joukot kokemuksen kautta vapautuisivat virheistään.

5. Ei parlamentaarinen tasavalta — palaaminen siihen työläisten edustajain Neuvostoista olisi askel taaksepäin, — vaan työläisten, batrakkien ja talonpoikien edustajain Neuvostojen tasavalta koko maassa, alhaalta ylös asti.

Poliisin, armeijan ja virkamiehistön poistaminen*.

Kaikki virkamiehet valinnallisiksi ja milloin hyvänsä erotettaviksi; heidän palkkansa ei saa olla hyvän työmiehen keskipalkkaa suurempi.

6. Agraariohjelmassa painopisteen siirtäminen batrakkien edustajien Neuvostoihin.

Kaikkien tilanherrain maiden konfiskointi.

Kaikkien maiden kansallistaminen koko valtakunnassa, batrakkien ja talonpoikien edustajain paikallisten Neuvostojen määräysvalta maahan. Edustajain Neuvostojen muodostaminen talonpoikaisköyhälistön edustajista. Mallitalouden muodostaminen jokaisesta suurkartanosta (kooltaan noin 100—300 desj. paikallisista ja muista olosuhteista riippuen sekä paikallisten laitosten määrittelyn mukaisesti) batrakkien edustajain valvonnan alaisena ja yhteiskunnan laskuun.

7. Maan kaikkien pankkien viipymätön yhdistäminen yhdeksi yleiskansalliseksi pankiksi ja sen alistaminen työläisten edustajain Neuvostojen valvontaan.

8. *Välittömänä* tehtävänämmä ei ole sosialismin „käytäntöönottaminen”, vaan ainoastaan yhteiskunnallisen

* T.s. kansan yleinen aseistaminen vakinaisen armeijan tilalle.

tuotannon ja tuotteiden jakelun viipymätön alistaminen työläisten edustajain Neuvostojen *valvontaan*.

9. Puolue tehtävät:

- a) pidettävä viipymättä puolueen edustajakokous;
- b) puolueen ohjelman muuttaminen, tärkein:
 - 1) imperialismista ja imperialistisesta sodasta,
 - 2) suhtautumisesta valtioon ja *meidän* „kommuunivaltio” *-vaatimuksemme,
 - 3) vanhentuneen minimiohjelman korjaaminen;
- c) puolueen nimen muuttaminen **.

10. Internationalen uusiminen.

Aloite vallankumouksellisen Internationalen, *socialishovinisteja* ja „keskustaa” *** vastaan suunnatun Internationalen luomisessa.

Jotta lukija ymmärtäisi, miksi minun piti erikoisesti alleviivata tunnollisten vastaväittäjäin „tapausta” harvinaisena poikkeuksena, pyydän vertaamaan näihin teeseihin herra Goldenbergin seuraavaa vastaväitettä: Lenin „on nostanut kansalaissodan lipun vallankumouksellisen kansan keskuudessa” (siteerattu herra Plehanovin „Jedinstvo” lehden ² 5. numerosta).

Eikö olekin „helmi”?

Minä kirjoitan, luen ja selitän: „koska vallankumouksellisen puolustuskannan *joukkoedustajien laajat* kerrokset ovat epäilemättä rehellisiä... ja koska porvaristo pettää niitä, pitää niille selittää *erikoisen* seikkaperäisesti, herkeämättömästi ja *kärsivällisesti* niiden virhe”...

Mutta porvaristoon kuuluvat ja itseään sosialidemokraateiksi nimittävät herrat, jotka *eivät* kuulu enempää puolustuskannalla oleviin *laajoihin* kerroksiin kuin tämän kannan *joukkoedustajiin*kaan, puhuvat vakavissaan mielipiteistäni ja tulkitsevat ne näin: „on nostanut (!) kansalaissodan lipun (!)” (kansalaissodasta ei teeseissä ole sanaakaan eikä siitä mainittu sanallakaan selostuksessa!) „vallankumouksellisen kansan keskuudessa (!!)”...

* Totsin sanoen sellainen valtio, jonka esikuvana on Pariisin Kommuuni.

** „Sosialidemokratian” asemesta, jonka viralliset johtajat ovat *kaikkialla* maailmassa pettäneet sosialismin ja siirtyneet porvariston puolelle („puolustuskantalaiset” ja horjuvat „kautskyläiset”), puolueemme nimeksi on otettava *Kommunistinen puolue*.

*** „Keskustaksi” nimitetään kansainvälisessä sosialidemokratiassa virtausta, joka horjuu shovinistien (=„puolustuskantalaisten”) ja internationalistien välillä, nimittäin: Kautsky ja kumpp. Saksassa, Longuet ja kumpp. Ranskassa, Tshheidze ja kumpp. Venäjällä, Turati ja kumpp. Italiassa, MacDonald ja kumpp. Englannissa j.n.e.

Mitä tämä on? Missä suhteessa se eroaa pogromiagitaa-tiosta? „Russkaja Voljasta”?

Minä kirjoitan, luen ja selitän: „työläisten edustajain Neuvostot ovat *ainoa mahdollinen* vallankumoushallituksen muoto ja siksi meidän tehtävänämmme voi olla vain niiden taktiikan virheellisyyksien kärsivällinen, järjestelmällinen ja herkeämätön *selittäminen* ottaen siinä erikoisesti huomioon joukkojen käytännölliset tarpeet”...

Mutta tietynlaiset vastaväittäjät tulkitsevat minun mieli-piteeni kehotukseksi „kansalaissotaan vallankumoukselli-sen kansan keskuudessa”!!

Minä hyökkäsin Väliaikaisen hallituksen kimppuun sen vuoksi, koska se *ei ole* määrännyt pikaista eikä yleensä mitään Perustavan kokouksen koollekutsumisen määrä-aikaa, vaan on yrittänyt päästä asiasta lupauksilla. Minä todistelin, että *ilman* työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoja ei Perustavan kokouksen koollekutsuminen ole taattu eikä sen onnistuminen ole mahdollista.

Minun kontolleni pannaan mielipide, että minä muka vastustan Perustavan kokouksen pikaista koollekutsu-mista!!!

Sanoisin sitä „houre”-puheeksi, ellei poliittinen taistelu vuosikymmenien aikana olisi opettanut minua pitä-mään vastaväittäjien tunnollisuutta harvinaisena poik-keuksena.

Lehdessään herra Plehanov sanoi puhettani „hourai-luksi”. Mainiota, herra Plehanov! Mutta katsokaahan kuinka kömpelö, taitamaton ja hoksaamaton te olette väit-telyssänne. Jos minä pidin kaksi tuntia kestäneen houre-puheen, niin kuinka sadat kuuntelijat sietivät „hourailua”? Edelleen. Miksi teidän sanomalehtenne on omistanut kokonaisen palstan „hourailun” selostamiselle? Juttunne eivät käy yhteen, eivät lainkaan.

On tietysti paljon helpompi huutaa, manata, parkua kuin yrittää kertoa, selittää ja palauttaa mieleen, *mitä* Marx ja Engels sanoivat vuosina 1871, 1872 ja 1875 Pariisiin Kommuunin³ kokemuksesta ja siitä, *minkälaisen* valtion proletariaatti tarvitsee.

Entinen marxilainen hra Plehanov ei kaiketi halua muis-tella marxilaisuutta.

Siteerasin Rosa Luxemburgin sanoja, joka elokuun 4 pnä 1914 nimitti *Saksan* sosialidemokratiaa „löyhkääväksi

ruumiiksi". Mutta herrat Plehanovit, Goldenbergit ja kumpp. ovat „loukkautuneet"... kenen puolesta? — *saksalaisten* shovinistien puolesta, joita on sanottu shovinisteiksi!

Pahasti ovat sekaisin poloiset venäläiset sosialishovinitit, jotka ovat sosialisteja sanoissa, mutta shoviniteja teoissa.
